

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Iohanni Episcopo Albanensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

absolutione indigeat conquerens, vel denuntiandus sit potius non ligatus. In reliquo verò casu, cum videlicet excommunicatum quis se asseverat injustè, vix* unquam ejus est, antequam absolutus fuerit, probatio admittenda; nisi tunc tantum cum asserit in excommunicationis sententia intolerabilem errorem fuisse patenter expressum. ad quod probandum admittitur antequam absolutionis gratiam consequatur. Verùm si proponat se simpliciter excommunicatum injustè, ac Episcopus ad probandum quòd justè ipsum excommunicaverit suas postulet probationes admitti, non est ante absolutionem illius aliquatenus audiendus; cum etsi pro certo constaret in illum rationabiliter excommunicationis sententiam promulgatam, nihilominus ei esset absolutio secundum* formam Ecclesie impendenda humiliter postulanti. Et ideo in hoc casu illum credimus juxta formam Ecclesie protinus absolvendum; ut sic demum probationibus utriusque partis admissis, utrum justè an injustè ligatus fuerit decernatur. Datum Laterani Kal. Septembris, anno terdecimo.

GNENENSI ARCHIEPISCOPO.

Coelestis agricola Iesus Christus semetipsum vitem veram & fertilem in vinea sua electa plantavit; ex qua multitudo palmitum prodiens, non solum illam amoenam viroribus, verum etiam fructibus redderet gratiosam. Ex ista nimirum vite tor quotidie palmites pullulant quòd in ecclesiasticæ unitatis radice fundati, ad sanctæ conversationis studium extendentes se per opera pietatis, non solum internæ gratiæ virore turgescunt, sed etiam laudabili exercitatione fructificant in profectibus proximorum. In hac siquidem laborare vinea dilecti filij Christianus, Philippus, & quidam alij monachi pio desiderio cupientes, illius dudum amore succensi qui neminem vult perire, ad partes Prussiae de nostra licentia in humilitate spiritus accesserunt, ut ibidem semen verbi dominici seminando, in umbra infidelitatis & tenebris ignorantiae positos ad semitam reducerent veritatis; quod cum in terram bonam & fertilem cecidisset, fructum protulit opportunum; & ejus gratia præeunte qui vocat ea quæ non sunt tamquam ea quæ sunt, & ex lapidibus suscitavit filios Abrahæ, quidam magnates & alij regionis illius sacramentum baptismatis receperunt, & de die in diem proficere dinoscuntur in doctrina fidei orthodoxæ; Tom. II.

sicut idem monachi nuper ad sedem apostolicam venientes nostro apostolatu referarunt. Cum igitur hujusmodi novella plantatio beneficio irrigationis indigeat, fraternitati tuæ præsentium auctoritate mandamus quatinus eisdem monachis & fratribus suis necnon & aliis ad fidem de novo conversis in ecclesiasticis sacramentis & aliis quæ ad ampliandum Christianæ religionis cultum spectare noscuntur tandiu curam officij pastoralis impendas donec, divina faciente clementia, adeo ibidem numerus fidelium augeatur ut proprium possint* Episcopum obtinere. Episcopos etiam & alios Ecclesiarum Prælatos ac terræ magnates moneas sollicitus & inducas ut pro Deo & propter Deum eis propitij ac favorabiles existentes, ubi dignum fuerit gratiam, solatium, & humanitatem impendant. Datum Laterani 11. Nonas Septembris, anno terdecimo.

IOHANNI EPISCOPO Albanensi.

His quæ judicio sunt vel concordia terminata decet nos robur apostolicum impertiri; ne sopitæ querimoniæ reviviscant, & relabantur iterum in recidivæ scrupulum quæstionis. Cum igitur dilectus filius Benedictus tituli sanctæ Susannæ Presbyter Cardinalis causam quæ inter te ex parte una & monasterium Cripta ferrata ex altera vertebatur super institutione ac destitutione Presbyteri Ecclesie sancti Nicolai de Neptuno sententiæ calculo duxerit terminandam, nos tuis justis precibus inclinati, eandem sententiam, exigente justitia promulgatam, auctoritate apostolica confirmamus & præsentis scripti patrocinio communitus; cujus tenorem de verbo ad verbum præsentibus fecimus adnotari. IN NOMINE patris & filij & spiritus sancti. Amen. Cum causam quæ super Ecclesia sancti Nicolai de Neptuno inter Dominum Iohannem Albanensem Episcopum ex una parte & Abbatem de Cripta ferrata ex altera vertebatur nobis Benedicto tituli sanctæ Susannæ Presbytero Cardinali Dominus Papa mandaverit audiendam, procurator Episcopi pro parte sua contra Abbatem coram nobis proposuit quòd Abbas & monachi de Cripta ferrata privaverant administratione Presbyterum Ecclesie prænominate, quem ad representationem Abbatis & monachorum jamdictus Episcopus investiverat & instituerat pro persona in jamdicta Ecclesia, & idem Presbyter eidem, ut suo Episcopo,

* Eis postea idem Christianus datus est Episcopus. Vide Etovium ad an. 1220. §. 5.

Epist. 129. Confirmat quendam sententiam.

ooo

„ fidelitatis more solito præstitit juramen-
 „ tum. Vnde cum prædicta Ecclesia de
 „ Neptuno sit præfata Episcopo diocesana
 „ lege subiecta, petebat restitui sacerdotem
 „ ad administrationem & personatum, ut &
 „ eidem Episcopo de spiritualibus, monachis
 „ verò de temporalibus responderet. Y cono-
 „ mus verò monasterij è contrà respondebat
 „ administrationem tam in temporalibus
 „ quàm in spiritualibus & Ecclesiam sæpe-
 „ dictam ad monasterium tantummodo per-
 „ tinere, nec in aliquo Episcopo teneri, cum
 „ sit ipsum monasterium Romanæ Ecclesie
 „ speciale, ac exemptum tam in capite quàm
 „ in membris, quod probare per sua privile-
 „ gia intendebat, quæ post multas inducias
 „ & terminos peremptoriè sibi datos ad pro-
 „ bandam suam intentionem coram nobis
 „ exhibere in iudicio non curavit. Dicebat
 „ * tantum * tandem, de longa consuetudine Abba-
 „ tem & monachos habere potestatem in Ec-
 „ clesis suis administratorem temporalium li-
 „ berè ordinare. Quod cum probare noluis-
 „ set, idem yconomus postmodum confessus
 „ fuit in nostra præsentia quòd Episcopus
 „ præfatus sacerdotem in supradicta Eccle-
 „ sia ad representationem Abbatis & mona-
 „ chorum instituit & confirmavit. Nos verò
 „ visis & auditis allegationibus hinc inde pro-
 „ positis & confessionibus utriusque partis,
 „ dicimus Presbyterum sæpedictum resti-
 „ tuendum ad administrationem & persona-
 „ tum Ecclesie memoratæ.] Nulli ergo om-
 „ nino hominum liceat hanc paginam nos-
 „ træ confirmationis infringere, vel ei &c.
 „ usque incursum. Datum Laterani II. Kal.
 „ Septembris, anno tertio decimo.

EPISCOPO PARIENSI.

Epist. 130.
 Vt præbenda
 reservata con-
 feratur consan-
 guineo Papæ.

AD signandum devotionis affectum
 quam erga nos te non ignoramus ha-
 bere, præbendam in Ecclesia Parisiensi
 vacantem in manu propria reservasti, cui-
 cunque vellemus, sicut per tuas nobis in-
 timasti litteras, conferendam, habiturus
 gratissimum si alicui de sanguine nostro
 conferre dignemur eandem, quem ob
 nostram reverentiam & amorem honora-
 rorum te asseris & sincerissimè dilecturum.
 Super quo liberalitatem tuam in Domino
 commendantes, de tantæ devotionis indi-
 cio gratiarum tibi referimus actiones. Digi-
 num itaque reputantes ut de tuo mune-
 re tuo satisfiat affectui, præbendam ipsam
 dilecto filio Benedicto consanguineo nos-
 tro, adolescenti siquidem bonæ indolis,
 quem non minis signa virtutum, quæ in
 tenera videntur ætate præcludere, quàm

sanguis aut caro nobis reddunt acceptum,
 duximus concedendam, sperantes quòd
 tunc maximè prælibatam præbendam or-
 dinatam esse gaudebis ad votum cum per
 ipsum & ex ipso Domino concedente vi-
 debis tibi & Ecclesie tuæ gratum proveni-
 re profectum. Quocirca fraternitatem
 tuam monemus, per apostolica tibi scripta
 mandantes quatinus dilectum filium ma-
 gistrum Peregrinum Capellanum nostrum
 vice ac nomine præfati Benedicti ad ean-
 dem præbendam recipi facias in Canoni-
 cum & in fratrem, & stalli Chori ac loco
 Capituli sibi assignato, de more ipsum in
 corporalem ejusdem præbendæ possessio-
 nem inducas, & inductum facias eam pa-
 cificè possidere. Nos enim eundem Bene-
 dictum ad te, opportunitate recepta, dan-
 te Domino transmittemus. Datum Late-
 rani Idibus Septembris, pontificatus nostri
 anno tertio decimo.

MAGISTRO PEREGRINO
Capellano nostro.

AD signandum devotionis affectum
 quam venerabilem fratrem nostrum
 Parisiensem Episcopum erga nos non igno-
 ramus habere &c. in eundem ferè modum ut
 in alia usque profectum. Vnde ipsi per
 scripta nostra mandamus ut te vice ac no-
 mine præfati Benedicti ad eandem præben-
 dam recipi faciat in Canonicum & in fra-
 trem, & stalli Chori ac loco Capituli tibi
 assignato, de more te in corporalem ejus-
 dem præbendæ possessionem inducat, &
 inductum faciat pacificè possidere. Nos
 enim eundem Benedictum ad ipsum, op-
 portunitate reperta, dante Domino trans-
 mittemus. Quocirca discretionis tuæ per
 apostolica scripta mandamus quatinus su-
 per hoc quod ad te pertinet exequaris.
 Datum &c. ut in alia per totum.

TYRONENSI ARCHIEPISCOPO,
& Episcopo Engolismensi, & Abbati
Gratie Dei Cisterciensis ordinis.

Deteftabile facinus & piacularè Hagi-
 tium quod à quibusdam filiis Belial
 nonnullis Canonicis Cellenfis Ecclesie in-
 stigantibus, sicut nobis venerabilis frater
 noster Pictavenfis Episcopus intimavit,
 nuper exitit in Cellenfi Ecclesia perpetra-
 tum, maximam non immeritò menti no-
 stræ amaritudinis causam ingessit, dum vi-
 perca soboles in proprii parentis necem
 exarsit, & perditionis filij sui patris interi-
 tum inofficioso non sunt veriti malignita-
 tis studio machinari. Quem siquidem tam